MSIL

Vidya©

ವಿದ್ಯಾ

DELUXE NOTE BOOK
from the makers of
Lekhak

ాను ఎవరు!

192 Pages
Rs. 8.00

Name ____________________
Class ____________________
Subject ____________________
School ____________________

Marketed by: MSIL Mysore Sales International Limited

Dr. H.N.S. Shastry
Bhavan,
4 A Castletown Road
West Kensington
LONDON W14 9HQ

Tel: 0171 381 3086

ನಾನು ಯಾರು ?

ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಏನು, ನಾವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತಹ ನಮ್ಮ ರೂಪಗಳೇನೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ-ವಾಗುವಾಗ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಭೂತವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ, ಅನುಮಾನ, ಉಪಮಾನ, ಶಬ್ದ ಆಗಮ ಅರ್ಥಾಪತ್ತಿ ಎಂಬ ಯಾವ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತಃ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಅನುಭವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ದೊರಕುವ ಜ್ಞಾನ
ವು ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.
ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರಮಾಣ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸುಖ, ದು:ಖ, ಕೋಪ, ಸಿಟ್ಟು, ಭಯ
ಹಸಿವು, ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ಕೆಮ್ಮು
ಮುಂತಾದ (ಅಂತರಂಗ) ಅನುಭವಗಳ
ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು
ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ
ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ – ಈ ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನ್ನು, ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ~~ಅನುಭವಿಸು~~ವಂತಹ ಸಾಕ್ಷಿ
ಅನುಭವ ಅಂತ ಒಂದಿದೆ, ಅದು ಆಚಿಂದ
ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು
ನೋಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣ ವಿಶ್ವವನ್ನು ದೇಶ ಕಾಲ
[illegible] ವಿಶ್ವದ ಅನುಭವವನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆ
ಸಾಕ್ಷಿ ಅನುಭವವು ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ.
ಈ ಸಾಕ್ಷಿ ಅನುಭವದ ಬಲದಿಂದಲೇ
ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಮನಸ್ಸಿನ
ಅನುಭವದ ಬಲದಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ

ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿ
ನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು
ಬರುತ್ತೇವೆ - ಹೀಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಯಿತು,
ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಯಿತು ಎಂಬು
ದಾಗಿ.

ಹೀಗೆ 'ನಾನು' ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡು
ವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ
ನಾನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿಗಳ (ಜ್ಞಾನಗಳ)ನ್ನು ಉಪ-
ಯೋಗಿಸುವವನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಒತ್ತಿ
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾನೇ ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ)
ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಇನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ನನಗೆ ಹೊರಬರ
ವಾದ ವಸ್ತುವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು
ನನ್ನ ಮುಂದಿನ (ಹೊರಗಿನ) ವಸ್ತು,
ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ
ನಾನೇ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಚಿಂತಿಸುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನನ್ನ
ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಲೀ ಮನಸ್ಸಾಗಲೀ ಆತ್ಮವಲ್ಲ
ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಅನುಭವಗಳ ಸಂಭಾವನೆ
ಯಿಂದಲೇ ಆತ್ಮ ~~ನನ್ನ~~ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಊಹಿ
ಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
~~ನಮ~~ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪ, ಎಂದರೆ ಅರಿವಾಗಿದ್ದುದೇ,
ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಾಗಿ, ತಾನೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಿ
ತಾನೇ ಶರೀರಾಕಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾ ಇರುವುದು,
ತಾನೇ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವುದು -
ಇದು ಯಾವ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸಲು
ಬಾರದ್ದು.
ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಅನುಭವದ ವೃತ್ತಾಂತ
ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಾದ ಜಗತ್ತಿನ
ವಿಷಯ. ಇಂದ್ರಿಯ (ಗಳ ಅನುಭವ) ಗಳಿಗೆ
ಒಂದೊಂದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಆದರೆ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಲವೇ ಬೇರೆ ವಿಷಯ
ಇದೆ. ಸುಖಾನುಭವ - ದು:ಖಾನುಭವ,
ಹೋಲಿಕೆ - ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ, ಅವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ

ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವ ಬರೊಲ್ಲ (ಬುದ್ಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಯೇ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಭಾಗ) ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡುವುದು. ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು — ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ಇನ್ನುಳಿದ ದಿಂದುಂಟಾದ ರಸ, ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೂಳೆ ಮುಂತಾದ ತ್ವಕ್ಕುಳ್ಳ ಶರೀರಭಾಗಗಳು ಸ್ಥೂಲಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು

ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ~~ಸೇರಿದವ~~ ಹತ್ತಿರವಾದದ್ದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಸ್ಥೂಲಶರೀರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಮಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು, ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ

ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಬದಲಾವಣೆ ತರುವುದನ್ನು ಬಯಸು.
ಈ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ
ಏನಾದರೂ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು
ಅದು: ನಾನು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದ
ರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುವುದು.
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಹೊರಬಂದರೆ ಅದು
ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.
ಮನಸ್ಸು ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಚಿಂತೆ-
[illegible] ಇರುವುದು ಅಸಂಭವ.
ಒಂದೋ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮನಾಗಿರಬೇಕು
ಇಲ್ಲವೇ ಅದು ಏನನ್ನಾದರೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ
ಬೇಕು. ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರೋಧ
ಮಾಡಿದರೆ ~~ಅದು~~ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ
ಪತಂಜಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು. ಯೋಗ
ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿರೋಧ ಎಂದಿರುವುದು

'ನಾನು' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಒಂದು ಮಿಶ್ರಿತ
ವಸ್ತು. 'ನಾನು ಇಂಥವನು' ಎಂದಾಗ
ನಾನು ಎಂಬ ಸಮಷ್ಟಿಗತ ಚೈತನ್ಯದ
ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ
ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು
ಅದು. ನಿರ್ವಿಕಾರ, ನಿರುಪಾಧಿಕ ಆದ
ನಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವರೂಪವು ದೇಹಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ
ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದಾಗ 'ನಾನು' ಎಂಬುದು ಮೂಡು-
ತ್ತದೆ.
ನಾನು ನೋಡುವವನು ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ನೋಡುವಂತಹ ಇಂದ್ರಿಯದ ಅಂಶವೂ
ಇದೆ; ಚೈತನ್ಯದ ಅಂಶವನ್ನು ಆ
ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡೊಡನೆ
ಆಗ ನಾನು ನೋಡುವವನು ಆಗಿದ್ದೇನೆ.
ಬರಿಯ ಕಣ್ಣು ನೋಡಲಾರದು; ಬರಿಯ
ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ನೋಡುವ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಸಕಲ
ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ನೋಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ. ಅಕ್ರಿಯ
ವಾದ ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪವೂ ಕ್ರಿಯಾ
ಮಯವಾದ ಇಂದ್ರಿಯವೂ - ಎರಡನ್ನು
ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು 'ನೋಡುವವನು ನಾನು'

ದೇಹವು ಅರಿವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದರೆ
ಅರಿಯುವ ಸಮ್ಯಕ್ ಚೈತನ್ಯವು, ಸಾಧನ
ವಾದ ಈ ದೇಹವು ಎರಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿರುವ ನಾನು.

ದೇಹವು ಅರಿವುಳ್ಳದ್ದು ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳು
ವುದಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಕುಳಿತಿರುವವ ನಾನು
ಹೀಗೆ ನಿಂತಿರುವವ ನಾನು, ಮಾತಾಡುವವ
ನಾನು ಕಪ್ಪಗಿದ್ದೇನೆ ನಾನು ದಪ್ಪಗಿದ್ದೇನೆ –
ಎನ್ನುವುದೆಲ್ಲಾ ಈ ನಾನು ನಾನು
ಎಂಬುವುದೇನಿದೆ ಅದು ದೇಹ, ಇಂದ್ರಿಯ
ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ – ಚಿತ್ತ (ಸಂಚಿತ)
ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದರ ಕೆಲಸ –
ವನ್ನು, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇದು ಮಿಶ್ರಣ
ವಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅನ್ನುವುದು
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೆ, ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು
ಹೀಗೆ ನಾನು ಎನ್ನುವುದು ಮಿಶ್ರಿತ
ವಸ್ತು. (ಇಲ್ಲಿರುವ components
ನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ / ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಅದು ಯಾವುದರಲ್ಲು / ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ apply

ಆಗದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ)
ಅನಾತ್ಮವಾದ ದೇಹ ಇಂದ್ರಿಯ
ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವಾದ
ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು (ಜೀವ) ಬೆರೆಸಿ
ಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಎನ್ನುವುದು
ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.
ಸಂಯೋಗದಿಂದಾಗುವ (ಕೆ.ವ.!)
ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ, ಈ ನಾನು ಎಂಬುದು.
ಅದನ್ನು ಅಹಂಕಾರ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.
ಆದುದು ತಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ.
ದೇಹ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು
ಎನ್ನುವುದು ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ
ಎಂದರೆ ಅ ದೇಹಾದಿಗಳ ನಿಜ
ಸ್ವತಃ ನಿಜ ಎಂದು (ಮಾಡುತ್ತ
ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಬರುತ್ತೆ.
ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದ
ಹೇಳುತ್ತೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಾನು
ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ
ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದಲೂ
ಬಿಡಾಹರನಾಗಿ, ಆತ್ಮನು ಹೇಗೆ ಅತ್ಯಂತ

ಪ್ರಿಯ ಸಖಿ, ಬಿತ್ತನು ಬೆಳೆಗೆ ಸತ್ಯ ಬಿತ್ತಿದ್ದ ಸಖಿ
ಬಿತ್ತನು ಬೆಳೆಗೆ ಕೃತಿ: ಧರ್ಮ ಸಖಿ
ಬಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು, ಬಿ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಸಿದ್ಧ
ಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಬೆಳಕು
ಅರಿತು, ಬಿಟ್ಟು ಎಂದಾಗ ಬೆ
ನಾನಿದ್ದೇನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಬೆಳಕು
ಬೆಳಕು ಎಂದು ಅರಿವಿನ ಸಂದಾನಕ್ಕೆ
ನಾನು ಕೃತಿ: ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಿಯ
ಸಖ ಅವನ ಆತ್ಮವಾದ ಕೃಷ್ಣ ಬೆಳಕು-
ಬೆಳಕು ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಪ್ರಿಯನು
ಬೆಳಕು ಸತ್ಯ ನಾನು ಅವನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಗಿದೆ, ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಅವನ ಕಾಣುವೆ ಎಂದು ನನಗೆ
ಅವನ ಕಾಲ; ಬೆಳಕು ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರ
ನಾದದಲ್ಲಿ; ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಿಯನ ಸಖಿಯಂತೆ
ನನಗೆ ಪ್ರಾಣವು ಬೆಳಕು ಪ್ರಿಯನು,
ಬೆಳಕು ಮಿತ್ರ; ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಿಯ
ಪ್ರಾಣ ~~ಸಿದ್ಧಾಂತ~~ ಆತ್ಮ ಕಿರಣ ಕಾಂತಿ
ಎಂದು ಬೆಳಗಿದ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆ
ಕಿರಣ ಎಂದರೆ ನಡೆ, ಕಿರಣ ಎಂದರೆ

ಉಪಕರಣ ನ್ಯಾಯ

ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಭೂತವಾದ ದೇಹಕ್ಕೆ [illegible]
ಶರೀರದ ಅಂಗಗಳು.
ಕಾರ್ಯಕರಣ ನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ (ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ) [illegible]
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧ — ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ
ಹೇಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅದರೊಳಗೆ
ಆಕಾಶದ ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಇರುವವನು, ಇದು
ಆಕಾಶದಂತೆ ಪ್ರವೇಶ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ -
ಹಾಗೆ ~~[illegible]~~ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ಬೆಳೆದ ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಹಂ
ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧ - ನಾನು
ಎಂಬುದು ಉದಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸಾಕ್ಷಿ
ಯನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ನೋಡಿದರೆ
ಆತ್ಮದರ್ಶನವಾಯಿತು.
ನಾನು ಎಂಬುದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಸಾಕ್ಷಿಯೇ.
ಅವನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಈ ನಾನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ
ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ.
ದೇಹಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾನು ಎಂದು
ಹೇಳಬಾರದು; ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು

ನಾನು ಎಂಬುದು ಹೇಳುವ ಬಗೆಯು.
ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿ, ನಾನು-ನೀನು ಎಂಬುವೆಲ್ಲ
ಕೇವಲ ಆ ದೇಹದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಬಂದುವುಗಳು,
ಆ ದೇಹದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿನ
ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೇಳುವ ಏನೋ ನಾನು ಎಂಬುವೆಲ್ಲ
ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತಿದ್ದ, ಆ ದೇ
ಹದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂತಹ
ಸ್ವಪ್ನದಂತೆ ನಾನು ಎಂಬುದು
ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಾನು ಗೆ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಇದೆ — ನೀನು ಎಂಬುದು
ಅದೇ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕೇವಲ
ಆದ ನಾನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ
ಬಂದದ್ದು ಸ್ವತಃ ಇದು ನಾವು ಕೇವಲ
ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅದರ ಹೇಳುವುದು
ಆದರೆ = ಸತ್ಯವಾದ ultimate
ಸತ್ಯದ ಅರ್ಥ =
ಪರಮಾರ್ಥವಾದ ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪ
ಆತ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ವಾಗಿರುವ
ಕಲ್ಪಿತ ಅಷ್ಟೆ.

ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂಬುವನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ
ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ
ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪದ ಆತ್ಮ ಎಂದರ್ಥ
ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ~~ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ~~
~~ನಾದರೂ, — ಕರ್ಮ~~ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಮೂಹ
ದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತನಾದರೂ , ಆವರ-
ಣಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ
ಇದು 8 ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು.
ನಾವು ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಮೂಹ
~~ಸಂಬಂಧ~~ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಏಕೀಭವಾದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಯಾವ
~~ಸ್ವಭಾವಗಳು ಬೇಂದಾಗ~~ ಆ ಸ್ವಭಾವಗಳು
ನಮಗೆ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ
ಆದರೆ, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ನಾನ್ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾರದು
ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ
ಸೃಷ್ಟಿ-ಸಂರಕ್ಷಣೆ-ನಾಶ ಮಾಡುವ ~~ಸಾಮರ್ಥ್ಯ~~
ಇದೆ. ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದರೆ
ಆ ಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವರೂಪವೇ ನಾನು,
ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ
ಇಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೇ ನನ್ನದು
ಎಂದು ಬೋಧಿಸುವ ಸದ್ಗುರು ಚರಣಕ್ಕೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆ.

ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ:
ಅಹಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶರೀರವಲ್ಲದ ನಾನು
ಎಂಬುದನ್ನು, ಇದು ಕೇವಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಅಹಂ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ
ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವೇ
ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೇ
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದಿದೆ ಎಂಬ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಹ ಚಿಂತನೆ ಭಾವದಲ್ಲಿ. ಅದು,
ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ.
ನಿಜಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂಬುದು
ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಬರುವ
ದಿನದ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಬ್ದಗಳು
ಆ ಶಬ್ದ ಅರ್ಥ ದ. ಅಲ್ಲದೆ,
ನಾನು ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು

ಅದು ಪ್ರಮಾತೃತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ
ವೇದಾಂತಿಪ್ರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೇಗೂ
ಅನ್ವಯವಾಗದು; ಇದರ ಅರ್ಥ ಜಂತು
ಗಳಂತೆ ಅವಿಕಾರಿ ಜೀವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ಇನ್ನೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ವಿಚಾರ, -
ವೇದಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವ - ನಿರ್ಜೀವ
ಎಂಬ ವಿಭಜನೆಯೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ
ಜಡ, ಚೇತನ - ಎಲ್ಲವೂ ಚೈತನ್ಯ
ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲವೇ. ಅದು ಅಧ್ಯಾಸದಿಂದ ಅನಾದಿ
ಹೇಗಾದರೆ ಕೊನೆಯ ಉತ್ತರ
ನಾನು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವರೂಪವೇ
ಅದೇ ಇದ್ದಲ್ಲ; ಅದನ್ನೇ ಅರಿತ ನಾನು
ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ
ಸ್ವರದ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಡ,
ಇದು ಚೇತನ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವೇ
ಬಾರದು. ಆತ್ಮ ಏಕಮೇವಂ ಸ್ವಯಂ.
ಭಗವಂತ ಎರಡನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ನಡೆಸಿ
ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವು
ಎಂಬ ಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ
ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇದನ್ನ ನೋಡುವ

ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ
ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ
(ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಕುಶಲಮತಿಗೆ
ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆ) ಮತಿ ಹೀನ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನು ತಾರತಮ್ಯ
ಮಾಡಿರುವಂತಿದೆಯಲ್ಲ
ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಇಷ್ಟೆಂದರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಯಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ | ಹಾಗೆ
ಮಿಶ್ರಯಾಗುತ್ತೆ. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತ ಎಂಬಂತೆ
ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆ ಇದೆ ಕೇವಲ
ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬದಲು ಒಳ್ಳೆ ಬೆಂಬ
ಮಾರ್ಗದ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೆ ಬದಲಿಸುವ
ತಾರತಮ್ಯ ಸಾಧಾರಣ ವಸ್ತು.
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಲ ಬಂಗಾರವಲ್ಲ ಇದು
ಪ್ರಪಂಚ essentially steel.
ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬೆಲೆಗಳು ಬಿಡಿ.
ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಕೇವಲ ನಿದರ್ಶನ
ಬೇಕೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇದೇ ಬಂಗಾರದ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ

ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ
ಆ ಪರಮಾರ್ಥ / ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು
ಮಾತಿನಿಂದ ಇದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವರೂಪ
ವಿರಹಿತನಾದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ; ಅದನ್ನು
ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಯಾವುದು
ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾರವು; ಅದು ಸ್ವತಃ ನಿತ್ಯ
ಎಂದರೂ; ಅದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ದೃಶ್ಯಗಳು
ಪ್ರಕಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಅದರ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತತ್ತ್ವದ
ವಿಷಯವು ತಿಳಿದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬೆಳೆಸಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ; ಅದೇ ಆತ್ಮನ
ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ದೊರೆತ ಅನುಭವ
ಬೇರೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡ
ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಆಗ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ
ಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಸ್ವರೂಪ —
ಇದ್ದದ್ದು — ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ
ಪ್ರಯಾಣ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ಅದನ್ನು ಮರೆತು, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡಿರುವ
— ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ
— ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ

ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಸಾಯುತ್ತ
ಬರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ [illegible] [illegible] ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಮುಂಚೆ ಆಮೇಲೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ
[illegible] ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು [illegible] [illegible]
ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ [illegible] [illegible]
ವಿಶ್ಲೇಷಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಿಕೆ ಬರೆದು ಇದಿ [illegible]
ಮಾಡಿ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible] [illegible]) [illegible] [illegible]
—[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]
— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ಮಾಡಿಕೊಂಡು, [illegible] ಇಲ್ಲವೆಲ್ಲ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] !
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] !
[illegible] ಎಂದು [illegible] —

ಆ ಶಬ್ದವೇ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಓಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ -
ಬುದ್ಧಿ ವೃತ್ತಿಕಲ್ಪ ಶರು.
ಆಗ ಆನಂದದಿಂದ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದ ಈ
ಸಂಸಾರ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಶಿಂದ ಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷಣಿಕ
ಅನ್ನ ನಾನು ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವನಿಗೆ ಓದನ
ಕಲ್ಪನೆ ವೃತ್ತಿ ಅಗರ್ಭಸ್ಥ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿ
ದು:ಖ ಕಿಡಿ ಮಾಡಲು ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳು
ಹೇಳುವುದು?
ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳು ಪಿತ್ಯಕ್ಷ ಸೃಷ್ಟಿ/ ತತ್ವ
ಆದರೆ ಓದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗುವ ತ್ರಿವಿಧ
ಮಾಡುವಾಗ ದವನವೇ ತತ್ವ/ ತ್ರಿಗುಣ:
ವಿಲಯನಲ್ಲ ಮಾಡುವ ಓಲ್ಲ ಜಡದಿಂದ
ತ್ರಿವಿಧವನಗೆ ಸಾಧನ ಮಾಡುವವನು
ಓಲ್ಲ ಆವಿರಾಮಾನವಿಲ್ಲ ಮಾಡ್ಯ ಮಾನವಿಲ್ಲ
ಮಾಡಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಬಳೆಗಾಗಿತ್ತು. ಆಗ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿ ಆದರೆ
ಆಗಲೆ ಸತಿ.
ಇಲ್ಲ ಓದು ಇಲ್ಲ ಇದು ಇಲ್ಲ ಇರಲಿ,
ಮಾಡುವರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಓದಿರ ಸ್ವಾಮಿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] indicatures [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] 1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1 ನನ್ನ ನಷ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಗಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ.
ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ
ಹಣದ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ
ನಾನು ಎಂದು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ.
2. ನಾನು ಇರುವುದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ
ಎಲ್ಲ ಇರುವುದು ಬರಿ ನನ್ನ ಜೀವ; ನನ್ನ
ಆತ್ಮವು ನನ್ನ ಪಾತ್ರ, ಗಾಢ ಬಂಧುಗಳು
3 ಮನಸ್ಸು ನಡುವೆ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲ
ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತರೆ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ
ಇಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳು ನಾನು ಏನು ಅರಿಯದ
4 ನಾನು ಕಪ್ಪು, ನಾನು ಹುಚ್ಚನಲ್ಲ
ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿರುವ (Container) ಹೇಗೆ
ಪದಗಳು ಅತ್ತ ಬಂದಿವೆ
5 ನಾನು ನಡುವೆ ತೃಪ್ತಿ
ಇಂದ್ರಿಯ ಪದಗಳು ಅತ್ತ ಬಂದಿವೆ
6. ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡೆ, ನಾನು ...
ನಾನು ಅರಿವು ... , ನನಗೆ ನೆನಪಾಗುವ
ಆತ್ಮ ... ಪದಗಳು ಅತ್ತ ಬಂದಿವೆ
ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುತ್ತದೆ (ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡೆ)

7. [illegible]
[illegible]
[illegible]

8. [illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ನಾನು ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ

ನಾನು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, ವೇದಾಂತ ಯಾವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತೋ ಯಾವುದು ~~[illegible]~~ (ಬದ-ಲಾಗುತ್ತೋ) ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯೇ ಇರುತ್ತೋ ಅದು ನಾನಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗ ಮೊದಲು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾ, - ಹೇಗೆ ನೀವು ಕಾಣುವುದರಿಂದ

ಅದು ನಮಗಿಂತ ಹೊರಗೆ ಇದೆ, ಅದು ನಾನು ಅಲ್ಲ.

ಹಾಗೆ, ತಿಳಿವ ವಸ್ತುವು ಎಷ್ಟೋ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ನಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದರೂ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ಅದು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರು-ವುದಾದರೆ ಅದು ನಾನು ಆಗದು.

ನನ್ನ ಈ ಮಾ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ / ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅನುಭವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅವನ್ನು ಸಾಧನ ಮಾತ್ರವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯವು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಬೇಕಿ

ಈ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿಕ್ಕಿದ ರಹಸ್ಯ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ನನಗೆ ಗೊತ್ತು
ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ನನ್ನ
ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲ; ಆಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು
ನಾನಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಯಾವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ, ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು
(ನಮ್ಮ ಕೈ ಮೀರಿ ...) ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯು-
ತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾನಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ನಾನಿದ್ದಾಗ ಸದಾ ನನ್ನ ಜತೆ ಇರುವುದು
ನಾನಲ್ಲ. ನಾನಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜತೆ ಇಲ್ಲದೆ
ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಂಥದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದುದಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದು
ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ
(ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಹೊರಗಿನ ಹೋದದ್ದು
ಕಾಣದು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಹೊರಗಿನ ಹೋದದ್ದು)
ಏನೇ ಆಗಲಿ ಆ ಮಾತು ನನ್ನದು
ಸೇರಿಲ್ಲ / ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ
ಬಾಲ್ಯ / ಯೌವನ. (ಇನ್ನೂ)

ದೇಹಾದಿಗಳು ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಾನು
ಮುಂದುವರೆದಿರುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು
ಭಗವಂತನು ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಆದ್ದರಿಂದ
ಇವು ನಾನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲ
ವಾಯಿತು. ಅನ್ಯಥಾ ದೇಹಾದಿಗಳು
ಸ್ವರೂಪವು ನಾನಿರುವವರೆಗೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ
ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ದೇಹಾದಿಗಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ
/ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.
ನಾನಿದ್ದುಕೊಂಡು ದೇಹಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡು
ತ್ತಿರುವ (ಮೊದಲನೆಯದು) ಕಾರಣದಿಂದ
ನಿಂತು ಇವು ನನಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದವು
ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು
ದೇಹಾದಿಗಳ (ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ)
ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿ,
ದೇಹಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ನಮ್ಮ
ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಭಗವಂತ
~~ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು~~ ದಯಮಾಡಿ ~~ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು~~
~~[illegible]~~ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೂ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಈ ಚಿತ್ರದ ~~ನೋಡಿಕ~~ ನೋಡುಗನು
~~ಈ~~ ಪೋಣಿಗಳನ್ನು ~~ಕನಸಿನಲ್ಲಿ~~
ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ಅದರ ಬೇರೊಂದಾದ
ಪೋಣಿಗಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡು,
ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ
ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ
ಬೃಹತ್ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆಗ
ಕನಸನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ | ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿ-
ರುವ ನಮಗೆ ~~(ಕನಸಿನ~~ ಪೋಣಿಗಳು
ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ (ಚಿತ್ರದ ~~ಕೊಂಡಿ~~ಗಳು
ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧನಗಳೇನಾಗಿಲ್ಲ) ಅಲ್ಲಿ
ಪೋಣಿಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅವು ಬೇರೆ
ಅಂತ್ಲಾ ಈ ಪೋಣಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು
ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತನು
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ
~~ಕೊಡುತ್ತ, ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾನೆ.~~ ಕೊಟ್ಟು-
ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವನು
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತಾನೆ_
ನೋಡು ಇವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀನು ಇದ್ದೀಯ,
ಇದು ನೀನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುತ್ತಾ

ನೆಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅವು ನಿನ್ನನ್ನು
28
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತಹವು; ನೀನು ಅವನ್ನು
ನೋಡಬಲ್ಲೆ — ಎಂಬುದಾಗಿ
ಎಲ್ಲ ದೇವರ್ಗಳ ನೀ ಇರಬಲ್ಲೆ; ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ದು:ಖಿಸಬೇಡ
ಎಂದು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ (ರಾತ್ರಿ) ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ,
ಅವನಿಗೇನು ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂದರೆ, ಈ
ತೋರುತ್ತಾ ಇರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಇದು ಸಾಧನ ಎಂದಾದ ಮೇಲೆ, ಅದು
ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ,
ಆ ಉಪಕಾರದ ಜತೆಗೆ ಇದನ್ನು
ನಾನು ಎಂತಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು
ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲುಬಬೇಕು,
ಇದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ (ಬಿಗಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿ
ಬೇಕು!) ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ
ಬಲವಾದ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಅವನನ್ನು
ಆವರಿಸಿದೆ. ಆ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ
ಅವನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಿದೆ

ಇದು ಬದಲಾಗಬಾರದು, ಇದು ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗಬಾರದು, ಇದನ್ನು ಕಳ್ಕೊಳ್ಳಬಾರದು
ಎಂತ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ
ಎಲ್ಲ ಅನಿತ್ಯವಾದವುಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು
ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗು-
ತ್ತದೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ
ತನ್ನನ್ನು ~~[illegible]~~ ಅವನು ಕಂಡು-
ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ~~ಸಂಬಂಧಗಳು~~
ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಈ ಸಂಬಂಧ-
ಗಳಾಗಲೀ, ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸುಗಳು,
ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಎದುರಿಸುವ ಈ
ಜಗತ್ತು - ಪ್ರತಿ ~~[illegible]~~ ನಾನೇ ಎಂತ
ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ತ್ಯಾಗದಿಂದ
ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಕೊಳ್ಳು-
ವುದಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ
ಆಗಿ, ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಿಂತ ಬೇರೆ
ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ
ಅವನ್ನು — ಅವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಳ್ಕೊಳ್ಳ-
ಬಾರದು. ಅವನು ಅವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಡುವ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಂದು ಭ್ರಾಂತಿ ಕವಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುವಾಗಿದೆ, — ಈ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಕೇವಲ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾ ಅಂತ ಮಾತಿಬಿಟ್ಟಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದಾ— ಗಾತ್ರ [illegible] ಅಂತ ಲೋಕಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭ್ರಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ

ನಿತ್ಯ ಸುಂದರ
ನಿತ್ಯ ತರುಣ
ನಿತ್ಯ ಮಧುರ
ನಿತ್ಯ ಆನಂದ

ವಾದ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಿದು

ಯಾವಾಗಲೂ ಇದು ಆನಂದಮಯವಾದದ್ದು ~~ಅಂತ~~ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ದುಃಖವೆ ಇಲ್ಲ. ನೋವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊರಗಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿ ತೋರಿಸಲು ವೇದಾಂತವಿದೆ. ಹೀರಲು ಯಾರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಿರಾಕರಣೆಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸುಳ್ಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಎಂಬ ಸಂದೇಶವಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ವೈರಾಗ್ಯ/ ನೈರಾಶ್ಯ, ಉದಾಸೀನ ಭಾವಗಳು ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ

ಪ್ರವಾಸ ಪ್ರಸಂಗಗಳು.

ಏಕಾಂತವು ನನ್ನಂತ ಮನಸನ್ನು ಕಿತ್ತು
ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಇರುವ ಸತ್ಯ
ವನ್ನು ಅರಿತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು, ಇದಾ
ಅಪ್ಪಟ ಶತ್ರು, ನಾಗರು ಎಂಬ ಸತ್ಯ
ತಿಳಿಸಿ ಭಾವ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ
ಹೊರಟಿದೆ.

ಈ ಹಾಸ್ಯದ ನಡಿಗೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಮರಣೆ
ಶಿರಂಭೂಷಣ್ಣಯೇ, ನಾನು ಎಂಬ ಮಹಾಪುರುಷರೊಳೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಏಕಾಂತವು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು
ಇಲ್ಲಂತಲೇ ಪ್ರಕೃತಿ ತೋರಿಸಿದೆ
ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ
ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ
ಮಾಡಿದರು ಅವರ ಪ್ರಾಣ, ಆಧಾರ,
ನಾವೆಲ್ಲರ ಸತ್ಯವು ನಮಗೆ
ಅರಿವಾಗುವುದು ಸತ್ಯ ತರ. ~~ಆ~~ ಆ
ಬಗ್ಗೆ ಈ ನಿಶ್ಚಯಗಳ ಬೇಕಾದ ಸಲಹೆಗೆ
ಸಾಧನ, ಉತ್ತರಗಳು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ
ಎಲ್ಲರಂತಹ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸತ್ಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು

ನನ್ನ ~~ಆ~~ (ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ) ಮೂಲದಲ್ಲಿಂತಿಲ್ಲ
ಇರಬೇಕೆ ಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ
ನನ್ನ ಉಪಾಸ್ಯವಾದ ಭಗವಂತ ಬೇರೆ
ಸತ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲ
ಸತ್ಯವು ಇಲ್ಲಿದೆ (ಇಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯವು)
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.
ಪರಮಾರ್ಥವು ಕೇವಲ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ
ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾ
ಇದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ
ಹುಡುಕಬೇಕು ಎಂದು ~~ಆ~~
ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ತತ್ತ್ವವನ್ನು
ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದು ಪರಮಾರ್ಥ =
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.
ಪರಮಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ಒಂದು
ತಿಳಿದಿರಿ ನನ್ನ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನವು
ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ; ನಾನಲ್ಲ
ಪರಮಾತ್ಮನು ನೀನು ಎಂಬಾಗ ಆ ತತ್ತ್ವ
ನನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಪರೋಕ್ಷವಾದದ್ದು ಎಂಬ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ; ಆ ತತ್ತ್ವ
ನನ್ನ ಆದು - ಇದು ಎಂದರೆ ಒಂದೇ

ಬಸವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವದ
ತತ್ವ ತತ್ವ ಇಂದಿನ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ?
ಮೇಲಿನ ಮಾತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ
ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ
ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಷ್ಟರ ಇದು ಎಂತಹ
ಪಕ್ಷಗಳು ಬೇರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಾರದು
ಎಂದಾಗ ನೀವು ಏನೆಂತಹ
ಈ ತತ್ವವು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ
ನಿಕಟವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಎಂತಹ
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆ
ವಾಸ್ತವ ಜೀವನದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳ
ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ, ಇಂದಿನ ಜನರ ಸ
ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ಬಂಡಾಯದ
ಹೋರಾಟ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ನಿರ್ದೇಶನ ಶಕ್ತಿ
ಅದು ಎಂಬುದು ಇಷ್ಟು ಹೊರತು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ
ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ ಎಂದಿದೆ
(ಅದು ಎಂಬುದು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಪಾದ)

ನೀನು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು
(ನೀಲ) ಭಾವನೆಯ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಬಂದದ್ದು – ಭಕ್ತಿ ಯದು
ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ
ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣಗಳೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧ
ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನ ನಾನು
~~ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ~~ ಎಂಬ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ
ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ
ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾನು ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೂ
ಅದನ್ನ ಕರೆಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ
ಈ ನಾನು ಎಂಬುದನ್ನ ಆರೋಪಿಸಿಕೊಂ
ಡರೆ ಈ ನಾನು ಎಂಬುದು ಅನಾತ್ಮದ
ಜತೆ ಎಂದಿಗೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.
ಆ ಪದವು ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಹೌದು.
ಬೇರೆ ಪದಗಳಿಗಿಂತ ಅದು ಆತ್ಮನಿಗೆ
ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರ. ~~ನಾನು ಎಂಬು~~ ಜಡ
ವಲ್ಲದ ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ನಾನು ಎಂಬುದು ಕಲ್ಪಿತವಾದರೂ ಪರಾ
ಆತ್ಮನ ಕೆಲವು ಅಂಶ (ಸ್ವಭಾವ?) ಗಳನ್ನು
ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಆತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಾಗ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯಾಗ ಹೇಳು ಈ ನಾನು
ಎಂಬುದು (ತನ್ನನ್ನ) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ
ಆತ್ಮನು ಅಂದರೆ ನಾನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು
ಆತ್ಮನು ಚೇತನ, ನಾನು ಜಡ ಚೇತನ
ಆತ್ಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವವನು ಎಂಬ
ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಡ ಇರುವವನು
ಎಂಬ ~~ಭಾವನೆಯಿದೆ~~ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.
ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಎಂಬ ಅಹಂ ಭಾವನೆ
ಆತ್ಮನು ತುಂಬ ನಿಕಟವಾಗಿ ಇರುವುದು
ಅದಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಅವನೇ (ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ,
ಬಲ್ಲವನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದೆ; ಅಹಂ ಪ್ರಜ್ಞೆ
ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವ)
ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅಹಂ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥ
ವಾ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ
ಆತ್ಮ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಇದು (ತತ್ತ್ವ
ದಲ್ಲಿ) ನಾನು ಎಂಬುದು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಸುಷುಪ್ತಿ = ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂಬುದು
ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಿದ್ರೆಯ
ಅನುಭವ ಏನು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನಗೆ
ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ
ಅನುಭವವು ಇಲ್ಲ; ಅರಿವು ಇತ್ತು
ಎಂಬ ಅನುಭವವು ಇಲ್ಲ
ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ = ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ
ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಇರದಿದ್ದರೆ
ಸುಷುಪ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ
(ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆನು). ಆದರೆ
ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಇದ್ದ ಹೇಗೆ
ಎಂದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ — ~~ತಿಳಿ~~
ತಿಳಿಯುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ
ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು
ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾನಿದ್ದೆ
= ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾನೇ ಇದ್ದೆ
= ನಾನೇ ಸುಷುಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೆ.
~~ನಾನೇ~~

ನನಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದಿತು (ತಪ್ಪು)
ನಾನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದೆ (ತಪ್ಪು)
ನಾನೇ ನಿದ್ದೆ ಯಾಗಿದೆ
(ಸರಿ) ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ ನಿದ್ದೆ
ಎಂದು ಈಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಜಾಗೃತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂಬ (ನನ್ನ) ಇಂದ್ರಿಯಗಳ
ಯಾವ ಜಂಜಾಟವು (ಸಂಬಂಧ ಗಳು) (ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳು)
ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.
ಏನನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಎಂಬ
ಮರೆಯಾಗಿರುವುದು ಸುಷುಪ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ.
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಗಳು
ವಿಷಯ ಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಗಳು
ಈ ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರಾಣಕ ಗಳು ಸಂಬಂಧ ಪಡು
ತ್ತಿ ಇರುವುದು ನಾನೇ ನಾನಾಗಿದ್ದ
ಅದೇ ನಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನೇ ನಿದ್ದೆ
ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಕರೆದೆ
ನಿದ್ದೆ ಎಂಬುದು ಯಾವ ಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ

ದೇಹ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಮನಸ್ಸು — ಈ ಮೂರು ನಮ್ಮ
ಉಪಾಧಿಗಳು. ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕಾದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇ
ಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರರ ಶಕ್ತಿ ಅವರವರ ಕರ್ಮ
ವನ್ನು, ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಾವು
ನೇರಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ~~ನೋಡಿ~~
ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವುದರಿಂದ
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸುವವನು,
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಚೇತನನು,
ದೇಹದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ
ನಾನು ದೇಹ ಚೇತನನು — ಹೀಗೆ
ನಾನು ಎಂಬುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುವ
ಹೋಗುವ ಅದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚೈತನ್ಯದ
ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ.
ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಚೈತನ್ಯದ ನಿಜವಾದ ಒಂದು
ಸ್ವರೂಪ; ಅದೇ ನಿಜವಾದ ನಾನು. ಅದರ
ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರು ದೇಹ
ಪದರಗಳು ಇಂದ್ರಿಯ ಪದರಗಳು
ಮನಸ್ಸಿನ ಪದರಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇಲ್ಲ
ಅರಿತುಕೊ

ಪ್ರಕೃತಿ ನಾವು ಎಂಬುವ ಮಿತ್ರತೆಯಿಂದಲೇ
ಬದುಕುವರು ಎಂತೆಂದರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ
ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ-ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಂದ ಚಿಂತನೆ
ಮಿತ್ರ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ.
ಮಿತ್ರತೆ ಸಹ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾದ
ಸಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಹ ವಹಿಸ
ಪ್ರಕೃತಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಅರ್ಥ ಮನಸ್ಸು
ಬುದ್ಧಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಬಂದು
ಇಂದ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಬೆಳೆದಾಗ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ
ಆಗುವ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯ ಸತ್ಯ ರೂಪ.
ಪ್ರಕೃತಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲ
ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಒಂದು ಬೀಜದ
ಸಾಧನೆಗಳ ಬೆಳವ ಆಗ ಅವು
ಸಾಧನೆಗಳಾಗಿ ಮಿತ್ರನೇ ನಾವು
ಎಂಬುದು ಎಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಬಿಡದೆ ಆ ಸಾಧನೆಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ
ಆ ಬಿತ್ತಿದ ~~ಬೀಜ~~ ಸಾಧನೆ-
ಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅದು ಬಿತ್ತಿದ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕೃತಿ ತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು

ನಾನು ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಒಂದು
ಚಿತ್ತವು ಪ್ರತಿ ಸಲ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆ
ಹಾಗೆ ನಾನು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಲ್ಪಿತ
ಎದ ರೂಪ.
ಈ ಕಲ್ಪಿತವಾದ 'ನಾನು' ಎಂಬುದನ್ನು
ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎರಡು ಮಾರ್ಗ
ಗಳುಂಟು, ಒಂದು, ವಿವೇಕ; ಇನ್ನೊಂದು,
ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ, ಎರಡನೆಯದಾದ
ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ (ತನಗೆ) ಇಷ್ಟವಾದ (ತನ್ನನ್ನು)
ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಹಿಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಈ
ನಾನು ~~ಎಂಬುದು~~ (ಅಹಂಕಾರ)
ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಒಂದಾಗ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ
ಆದರೆ ಕಾಲ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಎತ್ತರ
ವಿವೇಕ ಮಾರ್ಗ ಹಿಂದೆ ವಿವೇಕ
ಬರುವವರೆಗೆ ಈ ನಾನು ಎಂಬುದು
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಎಂಬುದು

ಕಿರಂತಾರ, 'ಕಂದನ ಹನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂದೇ ಹೇಳು'
ಎಂಬಂತೆ ವಿಶೇಷ ಕಲಾಕೃತಿ ಹೊರಬಂದ
[illegible] / [illegible] ನಾನು, ನಾನು
ಎಂಬ [illegible] ಹೇಳುತ್ತ ಇದೆ.
ಈ ನಾನು ಎಂಬುದರ [illegible] ನಿವೃತ್ತಿ /
[illegible] ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ನಾನು
ಎಂಬುದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ
[illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]. [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. ಈ [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. ಈ [illegible] [illegible]
[illegible]: ಈ [illegible] [illegible]

ತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಮಗೆ
ಆನಂದ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ
ಈ ನಾನು ಎಂಬುದು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ,
ತಿರುಗಿ ಬಾರದಂತೆ ನಾಶವಾಗಬೇಕು.
ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಗುರು
ನಮಗೆ 'ವಿವೇಕ' ವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ
'ವಿವೇಕ' ಎಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಸತ್ಯ
ಮಿಥ್ಯದ ಜ್ಞಾನ ವಿದು ಎಂದರ್ಥ. ಏನು
ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಏನು ಮಿಥ್ಯೆ?
ನಾನು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಭಾವನೆಯಲ್ಲ / ತಿಳಿ
ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ ನಾನು — ಅಹಂಕಾರ
ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಭಾವ ಒಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂಬ ಭಾವ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು
ಎಂಬ (ಭಾವನೆ) ಇರಲು
ಬಾರದು. ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂಬುದು ಇದರ
ಆಧಾರ. 'ನಾನು' ಎಂದೆನಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ
'ಇದು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.
ಆ 'ಇದು' ಎಂಬ ದೃಶ್ಯವು ತೋರಿದಾಗ
ಅಲ್ಲ ಇದು ಇಲ್ಲದಿರಲು
ನಾನು ಎಂಬುದು ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಬಗೆ

ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ (ಮಿಕ್ಕ) ಇದರ
ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ ಹೋಲಿಕೆಯ ತೋರಿಸಿ ಅದೆ
ಉತ್ತರದ ನಾವು ವಿಂಧ್ಯದ ಮುಗಿದ
ಬಿಡಾರಿಂದ ಇಲ್ಲದ ನಾಗೇಂದ್ರ ನ.
ಇದು ವಿಂಧ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇಂದ್ರನ,
ಮಿತ್ರನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ.
ಈ ನನ್ನ ಕೇಳಿ, ಇಂದ್ರನ, ಮಿತ್ರನ
ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಈ [illegible] ಹೋಗಿ
ಇದೆನ್ನು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಇದೆಲ್ಲ ದೇ
ನನಗಂತೆ ಬಿಳಿಯಾದದ್ದು ಅಂತ
ಏನುಬಿಟ್ಟ ಏನಾಗ ಮತ್ತೆ
ನನ್ನ [illegible] ಅಳಿದಂತೆ,
ಆದರೆ ನಾವು ವಿಂಧ್ಯ [illegible]
[illegible]
ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ (ಅವಕಾಶ)
ನನ್ನ ನಾವು - ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲದ
ನಿಂತದ ನಾವು. ಆದರೆ ನಾವು ವಿಂಧ್ಯದ
ಸಂಬಂಧವಾದ ಆತನ. ಆದರೆ
ನಿಜ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೂ
ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ

ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಸ್ಮಿ ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ
ಅರ್ಥವಿದೆ ಅಹಂ ಎಂಬುದನ್ನು
ತ್ಯಾಗವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಅಹಂ ಬರುವ
ಮೊದಲೇ, ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಇದೆಲ್ಲ ಎಂಬ
ಉಪದೇಶವಿದೆ.
ನಾನು ಎಂಬ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ
ಮಾತಲ್ಲ ಅದು. ಅಥವಾ ನಾನು
ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವನೆ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅಲ್ಲ
ನಾನು ಎಂದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ
ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ / ಮಂತ್ರ
ವೂ ಅಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅನುಭವದ
ಹೇಳಿಕೆ.
ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲದರೊಳಗೂ ಅದೇ
ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವುದು, ನಾನು ಎನ್ನುವುದು
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾನು
ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳಿಸಿದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ
ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ~~[illegible]~~ ಅಂದೇ
ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ
ಇದ್ದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದ
ಪತ್ನಿ ಸ್ವಭಾವ ಅವರ ಪ್ರಕೃತಿ
ಬಂದು ನೋಡಿ / ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ.
~~ಅವರಂತೆ~~
ಅವರ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಮಲ್ಲಿ [illegible] ಅವರಿಂದ ಬಂದ [illegible],
[illegible] [illegible] ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ
ಬರ [illegible] ಬರುತ್ತಿದೆ ಅವರ [illegible]
ಅವರ ಅಲ್ಲ.
ಇದರಿಂದ ಪತ್ನಿ ಸ್ವಭಾವದ ವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೆಲ ಬಂದ
ಕಲಿತೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ [illegible]
ಅನ್ನು [illegible] ಈ ನಾನು
ಬಂದಿದ್ದು ಹಾಕಿದೆ.
ಅನುಭವ ಹಿಂದೆ ಪತ್ನಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ಇದೆ
ಬಾರ ಪತ್ನಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನಾನು
ಬಂದ [illegible] ಇದೆ ನಾನು
ಬಂದಿದೆ [illegible].

ನಾನು ಎಂಬ ~~ಇದು~~ ಈ ಅತೃಪ್ತ ವಸ್ತುವು
ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಂತಹ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ತೋರಿಸದು, ಇಂದು 40 Kg
ತೂಗುವ ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು ಅದು ಸ್ವಂತದ್ದು
ಎನ್ನುವುದನ್ನು, ಒಂದು ತಂತುವಿನ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು
~~ಇದು~~ ಹೊಂದಿದೆ, ಅದೇ ನಾನು ಎಂಬ
ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಈ ಅಹಂಕಾರ
(ನಾನು) ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಒಂದು ಸ್ವಭಾವ
ಇದು ನಾನು ಇದು ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳ-
ಬಹುದಾಗಿದೆ
ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ನಾನು ಎಂಬುದು ನಿಜವು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ
ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.
ನನ್ನದು ಎಂಬುದು ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ
ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದು. ಅದರ ಮೂಲದ
ನಾನು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ
ಒಂದು ಬೇರೆಯೇ, ಹೇಗೆ; ಅದು ಬುದ್ಧಿಯ
ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ
ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಈ ನಾನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟ
ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ~~ಇದು~~ ಎಂಬ

ಇದು ಎಂಬ

ಒಂದು ಚಿತ್ರನಾಂಕವು, ಒಂದು ಅರ್ಥವು
ಇಂಗ್ ಎರಡು ಅಂಕಗಳು ಬೇ. ಅದು
ಚಿತ್ರನಾಂಕವು ಬರೆದ, ಇದು
ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಬರೆದೆ. ಚಿತ್ರನಾಂಕವು
ಎಂಬುದು, ಅಕ್ಷರದ ಇದು ಎಂಬ
ಅಂಚಿತ್ರದ ಅಂಕ ಜೊತೆಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
~~ಅದು ನಾನು~~ (ಅರ್ಥ) ಎಂಬುದು ಇದು ನೋಡುವ ಪಕ್ಕ
ದ ಕೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅದರ
ನೋಡಿ ದ ಕೇಳುವುದು ಪಕ್ಕ ದ
ಕೇಳಿ ಕೇಳುವುದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದರ ~~ಕ~~
ನಾನು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ~~ಕೇಳುವ ಬಾ~~ ಕೇಳುವ ಬರ
ನೋಡಿದ ಕೇಳುವ ಪಕ್ಕ ಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ
ನಾನು ಏನು (ಎಂದು) ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನನಗೆ
ಗೊತ್ತು ಎಂಬಂತದ ಮಾತ ನನಗೆ ~~ಕ~~ ಅರ್ಥ
ಬರುತ್ತದೆ
ನಾನು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಏನು ಎಂಬುದು ಮಾನ
ಪಕ್ಕ (ಅಂಕ) ~~ಕ~~ ಗೊತ್ತು ನಾತ ದೇವರು
ಇದು ಅರ್ಥದ ಪಕ್ಕ ~~ದ~~ ~~ಕೇಳುವುದು~~
~~ಇದು ಎಂಬುದರ ಪಕ್ಕ ಇಷ್ಟು ಎಂದು~~
ಏನು ಗೊತ್ತು ನಾತ ದೇವರು ಇದು

ಇದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೇಳುವುದು.
ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿ ಗುತ್ತ ದೇವರು
ಇದು ಚೇತನದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದು
ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಇದೆ
ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ವಸ್ತು ಮಾತ್ರ ಒಂದು
ಜಗ ನಾನು ಎಂಬುದು 'ಅಹಂ ಇದಂ
'ಮಮ ಇದಂ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿನ
ನಾನು ಇಂಧನವು ಎಂಬ ವಿಕೃತದಲ್ಲಿ
'ಇಂಧನವು' ಎಂಬುದು ಅಚೇತನ ಅಂಶ
'ನಾನು' ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ
ಚೇತನದ ಅಂಶ
ಇಂಧನವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತಿತ್ತು
ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲ 'ನಾನು' ವಸ್ತು
ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ
ನಾನು ಕೊಬ್ಬಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ 'ನಾನು' ಗುರುತಿಸ್ತೀ
ನಾನು ಕಪ್ಪು, ನಾನು ಕುಳ್ಳಗಿದ್ದೇನೆ.

ಹೀಗೆ ನಾನು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದ ನಾನು
ಅಲ್ಲದುದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾವನೆ.
ಈ ಯಾವ ನಾನು ನಿಜವಾದ ನಾನು ಅಲ್ಲ

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಎಂಬುದರ ನಿಜಸ್ವರೂಪ
ವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನೀನು - ನಾನು
ದೇಹವೇ ಎಂದಿದ್ದರೆ ದೇಹ ನಾನು
ಜನನ ಮರಣಗಳಿಗೆ - ಶೈಶವ ಕೌಮಾರ ಯೌವನ,
ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು
ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ॥ [illegible]
ಆದ್ದ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಸರ್ವ ನಾನು
ಶರೀರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ; ಅದರ [illegible]
ಗಮನಿಸು ಪ್ರಕೃತಿ, ಗಮನ [illegible]
ದನ್ನು ಎಂದು [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] ಅದು
ನಿಜವಾದ ನಾನು.
[illegible]
[illegible] ಅವಸ್ಥೆ [illegible]
[illegible] ಎಂದರೆ
[illegible] ನಿತ್ಯ [illegible]
ಗಮನ / ಸುಖ ದುಃಖ ಗಮನವು ಎಂಬುದು
ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಕ್ಷಿ ಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವಿ(ಹೆ) ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನತೆ -
ಗಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಎಂದು
ಅದನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಹರಿ.
ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನತೆಯು ಉಪಾಧಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ.
ತನ್ನದಲ್ಲದ / ತಾನಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಂದು
ವಸ್ತು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ
ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನತೆ ಬರುತ್ತದೆ.
ಆವರಿಸಿರುವ ಆಕಾಶವನ್ನು
ಆಕಾಶ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದಾಗಲೇ
ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನತೆಯು ಒದಗುತ್ತದೆ
ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಘಟದ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ
ಆಕಾಶ - ಘಟಾಕಾಶ ಎಂಬ ಭಾವನೆ
ಬರಲು ಆಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ.
(ಘಟವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದಾಗ ~~ಆಕಾ~~
(ಅದರಲ್ಲಿ) ಆಕಾಶದ ಬದಲಾವಣೆಯು
ಬರುವುದಿಲ್ಲ ~~ಆ~~)

ಹೀಗೆಯೇ, ನಾನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ
ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನತೆ ಉಪಾಧಿ ತೋರುತ್ತದೆ
ಎಂದರೆ ನಾನು - ಮುಕ್ತದು

ಎರಡು ಕೊಡುವ ಕೊಡಲಾಗ.
ಅಗ ಪ್ರಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಲ್ಲದ, ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ
ಸ್ವಭಾವ / ಸ್ವಭಾವ ವಸ್ತು ಅರಿತು
ಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಅದು ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ
ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಅದನ್ನು
ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಸ್ಮಿ ಎಂಬುವುದಾ
ಉಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತೆ ತ್ತಿಳ್ಳೆ
ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ
ಅರ್ಥ; ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನು
ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ.
ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ತನದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವ
ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ.
ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಲ್ಲ.

ನಾನು ಎಂಬ ಕೊಳ್ಳುವುದು (ಅಹಂ
ಪ್ರತೀತಿ ಆದ) ಅಂತರ ಎಂಬ
ಸ್ವಭಾವ. ಅಂತರ ಕೋಶ ನಾಲ್ಕು
ಅಂತಃಕರಣ ಸಾಕ್ಷಿ —
ನಾನು ಎಂಬ ಬೇರೆ ಕೊಳ್ಳುವುದು
(ಅಹಂಕಾರ) ಅ ...

ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಂಚಿಪುರಾನಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು
(ಕಾಂಚೀಪುರ ದಕ್ಷಿಣ 28 ರ
ಎಂಬ ಹೆಸರು); ಮುಂದೆ ನಿಲುವಾಗ
ನೀಲಂಬುದ ಅಲ್ಲಿ — ನನಗೆ ದಕ್ಷಿಣ
ಆರ್ಕಾಟ್, ಕಾಂಚೀಪುರ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ
ಇದ್ದರು ~~ನಾವು ನಿಲುವಾಗ~~
(ಭಾಗ ದವ ಬರೆದಾ ಎನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತ
ರಂದ); ನಾವು ನಿಂತ ಬಾಗಿ
~~ನಾನು~~ ಬಂದ ಕೆಲಸ [illegible], ಆಗಿ 28ನೆ
ಮನೆ ಬೀದಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು
(ದಕ್ಷಿಣ ದಕ್ಷಿಣ ಮದ್ರಾಸು ಎಂಬ
ಹೆಸರು ಬರುವುದು)
[illegible] ನಾವು [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ನಡೆದಿದ್ದು [illegible] [illegible] ದಕ್ಷಿಣ
[illegible] ನಿಕಟವಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
ದಕ್ಷಿಣ [illegible] ನಂದ ಬರೆದಿದ್ದ ನಾನು
[illegible] [illegible] ತಿಳಿದ
ಕಾಗದ ತಿಳಿಸುವುದು ದಕ್ಷಿಣ [illegible]

ಚಿತ್ರ ೫:
ಚಿಂತೆ: ಸ್ವರೂಪ ಸಹಜ
ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿರುವ (ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ಬಾರದ) ಬಿಂದು (point) ಒಂದು
ಇರುವುದು ನಿಜ.
ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು
ಆಗದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ
ಇದೆ.
ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು
ನೋಡುವುದು 'ನನ್ನ' (ನನ್ನದಾದ)
ಸ್ವರೂಪದಿಂದ, ಅದನ್ನು
ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿ:
ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು
ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ.

ಈ ತತ್ವ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವ
ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು
ನಿಶ್ಚಯ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಬಂದಿದೆ
ಬದುಕಿನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ
ಎಂಬ ಅರಿವಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಜೀವನನ್ನ ನಾನು ಹತ್ತಿದ್ದು
ಎಂಬ ಅನುಭವನಾ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತೇನೆ

ನನ್ನ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ರಯ ಒಳಗೆ ನನ್ನತನ ಮರೆದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಒಂದು ಹೆಸರು (ನಬಂ) ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ.
~~[illegible]~~ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಗಳು ಅಡಗಿದಾಗ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಾನು ಎನ್ನುವುದು, ಅದು ಅಹಂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎರಡು ರೀತಿ ಗಳಲ್ಲಿ. ಅದ್ವಂದ್ವ
ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅಹಂಕಾರ ಎನ್ನ 'ನಾನು' ಎಂದು, (ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು) ನಿಜವಾದ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು — ನಾನು ಎಂದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು — 'ನಾನು' ಎಂದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕಾಲದ ಹ ಹಾದ ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
[illegible]
[illegible]
ಈ-ಶಂ = ಈಶಂ = ನಾನು
ಈಶಂ ನನ್ನ [illegible]
[illegible]
ಅತ್ರಿ ತಳದ ನಾನು ಅನಿಂದ (ಅನ್ನ)
[illegible]
[illegible] ತಾನು [illegible]
ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ನಾನು ಎಂತಹ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ಇದು [illegible]
[illegible]
ಇದು ಎಲ್ಲವನ್ನು [illegible] ನಾನೆ
[illegible]
ನಾನು [illegible]
ತಾಗಿ [illegible]

ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರ, ಜವಾಬುದಾರಿ
ಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ. ಅನೇ
ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ (ಬಸ್ಸಿನಿಂದ
ಕೆಳಗೆ) ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವತ್ತು ಬಿಟ್ಟು
ಅಂದುಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರೆ ತನ್ನನ್ನು
ಬಯಸುವನು ನೋಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ
ಅವನ ಮಾತು ಬಂದಿತ್ತೆ
ಅದಕ್ಕೆ (ಆ ಕಾರ್ಯವು ಬಿಟ್ಟುವು
ಕೆಲ) ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು
ಅಂತ ಕೇಳಿಬಿಡುತ್ತದೆ
ಆ ಪ್ರಯಾಣವು ತನ್ನ ಅನ್ನಿಸುತ್ತ
ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ನನ್ನ ಎಂಬ ಜವಾಬುದಾರಿ
ದಾರಿಯನ್ನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ
ಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟ ಜವಾಬುದಾರಿ
ಕೆಳಗಿನ ಅನೇ ನಿಜವು ನನ್ನ
ನೋಡುವು ಕೆಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು!

ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು
ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸು ಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡುವನ್ನು
ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಓದುಗರ
ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು
ಅಗತ್ಯವಾದ

೬೦. ತ: ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಓದುಗನ ಬಳಿಗೆ
ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮ
ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿಕೃತ ನಾದ
ಉತ್ತಮ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸು
ತ್ತದೆ
ಶಿಶುನ ಬಲವಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ನಾದ
ನಾದ, ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಈ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು — ಇವೆಲ್ಲ
ಇದರೊಂದಿಗೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯು
ತ್ತದೆ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು
ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಗಿದೆ ಎಂದು
ಮಾನವ ಹೆಚ್ಚೊಂದು ಬದುಕು ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ

ಸತ್ಯ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದು
ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯ ಕೇವಲ ಪರಮಾತ್ಮ
ಪ್ರಪಂಚ ಹೊರಗಿನ ರೂಪದ್ದು ನಿಜ
ನಿಜದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ರೂಪಗಳು
ನಿಜ ಅಕ್ಷರದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ: ನಿಜವು
ತತ್ವ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಪಂಚ
ಹೊರಗಿನ ರೂಪವು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ

ಇದು ಸತ್ಯ: ನಿಜ, ಅಂಗಾಂಗಳ ಹಿಂದಿನ
ಸ್ವರೂಪ, ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗದ್ದು
ಇದನ್ನು
ಈ ನಿರಂತರ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ
ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ

ಇವುಗಳ ಮಾಲೀಕನೇ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ
ಅವಲಂಬನೆಯಿಲ್ಲದೆ,
ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಲೋಕ, ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನ್ನ ಸೆಳೆದು ಸೆಳೆಯುತ್ತಲಿದೆ,
ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಇದನ್ನ ನೋಡಿ
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದಂತಿದೆ,

ನಾನು ಇಂದ್ರಗಳ್ಳಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ
ಉಪ್ಪದಂಡದಲ್ಲೇ,
~~ನಾನು ಬದಲಾಗದ~~
ನಾನು ಬದಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ
ನಾನು ಬದಲಾಗದ್ದೇ,
ನಾನೇ ಕಾಣ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಂತಾ
ಬದ್ದ ಉಂಡದಲ್ಲೇ ಹಿಂಪ್ಪಗಳ್ಳ ಬದಲ
ಬಗೆ ಸನಗ ತ್ತಿಕ್ಕಾ ಇದೆ
ಎಂಬ ನಿಶ್ಚ ಯ ಪ್ರಾಣದವನ್ನೇ
ತನ್ನ ನಿಗ್ರಹದ ಪ್ರಾಣ
ಅತ್ತ ಇಲ್ಲ ನ
ಹ್ರಾಂದು
ಬದನುಭುತ್ತಿ ಕೇಳಯುತ್ತಿದೆ

ಈ ತತ್ವವನ್ನರಿತವನು ಕಾಣ
ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದವನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವನು

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯವನು ಬ್ರಹ್ಮ ಆಗುತ್ತಾನೋ, ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೋ, ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ?

ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂತ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದೇವೆ, ಇದೇ (ಅಜ್ಞಾನ) ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
ನಾನು ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಶರೀರ ಸ್ಮೃತಿ, ಇದು

ಪ್ರಶ್ನೆ:— ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗವೇನು?
ಶ್ರವಣಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು (ಅಲ್ಲ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಬಿಟ್ಟು), ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಬಿಟ್ಟು, ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ
ನಾನು ಏನೇ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೂ ನಾನು (ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ) ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು. ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ನಾವು, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಬುದ್ಧಿ ಗಮನ ವಿಟ್ಟಿರಬೇಕು,

ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಗರದ ಉಪಾಸಕನು ಇದರಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ, ಈ ಜಗಜ್ಜಾಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸುವ ಆತ್ಮನನ್ನು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಸಾಧನೆಯ
ಮುಕ್ತ ಕಡೆ ಜತೆಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಉಪ್ಪಿನ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ
ಕರಗಿದನು.
ಹಾಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದೇ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅನುಸಂಧಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಉದಾಹರಣೆಗೆ,
ಈಗ ನಾನು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ
ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ
ಈಗ ನಾನು ಓದು ಎಂಬ ಅರಿವಾಗಿದ್ದೇನೆ
ಎಂದು ಹೇಳುವುದು.
ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ
ಜತೆಗೆ ನಾನು ಈಗ ಕಣ್ಣು ಇಂದ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದೇನೆ. ಎಂದು ಹೇಳುವುದು
ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ
ನಾನು ಈಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು

[illegible] point [illegible] trace [illegible].

The point of becoming of the Being.

Clay [illegible] metal [illegible]

— [illegible] God.

The Absolute has become I

= My eyes at the time of the function of seeing.

I has become eye to see.

[illegible]

'ನಾನು' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರತಿ fraction
every moment ನಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಬಿಂದು (point) ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತ ಗುರುತು
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. 'ನಾನು' ಆ point ನ
ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ತನ್ನಂತಿರುವಂತೆ ಇರುವುದು ತೋರುತ್ತದೆ
'ನಾನು' ಅನುಭವಿಸುವ ಅನುಭವವು ಬೇರೆಯೇ,
ಅಸ್ತಿತ್ವ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ, 'ನಾನು' ಎನ್ನುವ
ಅನುಭವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವೇ' ಎಂಬುದರ
ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಮಯ ತೋರುವುದು ನಿಶ್ಚಯ
ತೋರುತ್ತಿದೆ; ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣ
ದಲ್ಲಿ 'ನಾನು' ಎನ್ನುವುದು ಎಂಬುದರ
ಸಮಯ ತತ್ವ ತೋರುತ್ತದೆ, ಶೂನ್ಯ,
ಶೂನ್ಯ ಇಂದು!
ಈ ಅನುಭವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪ್ರತಿ
ಕ್ಷಣ / ಸೆಕೆಂಡು ಪಲ್ಲಂಗದ ಬೇರೆ
ಹೋಗದು ಎಂದೇ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ
ಬಿಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ, 'ಸಮಯ' ಇಲ್ಲ
ಹೇಳ ಆ ಅನುಭವ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರ
ನಿಜವಾದ ನಿಜವಾಗಿ 'ನಾನು'
ಏನು ಆಗಿಲ್ಲ; ನಾನು ಇದಲ್ಲ

ಮಿಂಚು ಹೊಂದಿನ ಚಿತ್ರ ಎಲ್ಲ ಹೊಳೆದ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳ್, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ, ಮರೆತು ಹೋದ, ಆ
ಹಾತ್ತಿ ಸೆಲ್ಲ ನಾನು ಒಂದು ಹೊಸ ಬದುಕ್ಕೆ
ಹೊಂತ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಈ ಬದಂತ-
ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಹೊಸ-
ವಿಧೇಯ; ಈ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ
ಇದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. (ಹೊಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಮಿತ್ರ
ಮಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ etc)
ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದನ್ನು ಭಾವನೆಯ
ನಾನೇ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಆ
ಭಾವನೆಯು ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ;
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾವನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ;
ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸುಂದರ ಚಿತ್ರ
ಹೊಸ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ)
ತನ್ನನ್ನು ಕಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು.

ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ; ಇದರ ಪರಿವು ಕೆ: ನಾನು ಬೇರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಅಲ್ಲೇ ಬೇರೆ. ಇಂತಹ Self-observation (ಸ್ವ Self) ಸಾಕ್ಷಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಎನ್ನುವರು.

ನಮ್ಮ ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಮನಸ್ಸು ಏನೇ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಸಾಕ್ಷಿ ಅವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವ ನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಆ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆ. (ನಾವು ಅದೇ ಮಾಡುತ್ತೇವಲ್ಲ)

ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತ ನಿಂದ ಹೊರಟ ನಾನು ಎಂಬುದರ ತಾದಾತ್ಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
ನಿಜವಾದ ನಾನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯಾದರೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು.
ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ..

ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಾರದವ ಮನಸಿನ್ನು
ನಿಕ್ಕಿ ಇತ್ತಿಸ. ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನ
ಹೇಳಿದೆ, ಬುದ್ಧಿ ಅವ್ರ ಸೇ, ಹೇಳಿದೆ
ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಕೃಪಾ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗುತ್ತ
ನಾನು ಹೃದಯ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಸೆ, ನಾನು
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಲಿಸೆ, ನಾನು ಸ್ನೇಹಿತ
ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ನಾನು ಹುಡುಕಿ ಕಡೆತ್ತಿ ಬೇಡ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಶಿವರ ಇವನಿಗೆ ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲ. 'ಎಲ್ಲ, ಭಕ್ತನಾದ ನಾನು
ಶಿವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು
ಶಿವ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ಪಳಗಿಸಿ ಶಿವ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಶಿವಧ್ಯಾನ ನಿಲ್ಲದಿರಲಿ'
ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ.
ತಾನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಶಿವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ಪಳಗಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು
ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆ, ಶಿವನು ಪಲ್ಲ
ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನೆ, ಎಂಬ

ಅರ್ಥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಂಬಿಗರ
ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ಆ ನಿಂದನೀಯವ ಕೋಪದಿಂದ ಬಿಟ್ಟ
ಶಬ್ದಗಳ ಅವನಿಗೆ [illegible]
ತನಗೆ ಬಾಗುತ್ತಿದೆ.
ಆ ಅನಂತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ – ವೈತ್ರಿಯ
ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು [illegible] ನಾಯಿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಪ್ರ:- ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ?

ಅವನು ಆನಂದಚಿತ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಸಂಧಾನ-ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ದುಃಖವೂ ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಖಿನ್ನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆನಂದಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನವು ಅವನಿಗೊಂದು ಲೀಲೆ; ಆದರೆ - ಕರ್ಮಫಲಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೆ?

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವನು ಲೌಕಿಕ ಜನರಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲಸಗಳ ಜೊತೆ ಅವನಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವಿರದು. ಅವನ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಅತಿ/ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಒತ್ತಡ ಅವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರದು. ಅವನು ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಬಾಳಲು ಬಯಸನು, ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದ ಬಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ

[illegible]

[illegible] maximum output [illegible]

Everyday is like tomorrow Sunday.

Everyday is like going on holiday, going to meet one's lovers.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಬಂದ
ಹಿಂದಿನವನ್ನ ಮರೆತುಕೊಂಡ! ಹೊಸ
ಜೀವ ಹುಟ್ಟಿದೆ,
ಅವನ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಡಗರವಾಗುತ್ತದೆ —
ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಂತೆ, ಪ್ರೇಮಿಯಂತೆ
ನಲ್ಲೆ ಕಾಣುವಂತೆ.
ಚಿಂತೆ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ, ಭಯ, ಹೆದರಿಕೆ
(uncertainty & Fears) ಗಳಾವುದೂ
ಅವನ ಬಳಿಯೂ ಸುಳಿಯವು.
ಸತತವಾಗಿ ಅವನು ಕಾರ್ಯನಿರತ. ದೈಹಿಕ
ಶ್ರಮದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು
ಸೃಜನಶೀಲ ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ.
ಅವನ ಒಳಗಿನ ಕೊರಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಹ
ನಾನೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಿರಂತರ
ಸ್ವಭಾವವು ಅವನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.
ನಿರಂತರ ಸ್ವಭಾವವು ಅವನಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಆನಂದದ ಕಡೆ

[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]

[illegible] billiness [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
Servant maid [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ([illegible])

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮ.

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವು ಕಾರಣಕ್ಕಿಂತ ಎಂದಿಗೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೇದಾಂತವು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಡೆ (ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಆರಣ್ಯಕ ಹಾಗೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ) ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಲಂಬಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮನ ಆಕಾಶಃ ಸಂಭೂತಃ - ಆತ್ಮನಿಂದ
ಆಕಾಶ ಹುಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಒಂದೆಡೆ
ತತ್ತೇಜೋಽಸೃಜತ ಎಂದು ಹೇಳಿ (ಛಾಂದೋಗ್ಯ)
ತೇಜಸ್ಸಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು
ಸ ಪ್ರಾಣಮಸೃಜತ
ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣವು ಮೊದಲ ಸೃಷ್ಟಿ
ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.
ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಬೇರೆ
ವಿಚಾರ,
ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಸದಾಸೀತ್

ಈಗ ಈ ಎಲ್ಲ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀ
ಕರಿಸಿ - ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳು ಬರುವಂತೆ -
ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.
ಕೆಲವು ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡುವಣ
ಕೆಲವು ಹಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳದುದರಿಂದ
ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ - ಇದಕ್ಕೆ
ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ, ಶ್ರುತಿಗೆ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ

ಂತಿಲ್ಲ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ.
ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಿಜವಾಗಿ ಇಹುದೆ ಎಂಬುದಕಲ್ಲ
ಶ್ರುತಿಗೆ ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲ.
ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಿಂತ ಬೇರೆ
ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ತತ್ವ.

ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮ.

ಯಾವ ಪುರುಷನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣನೋ,
ಯಾವನು ಇವೆಲ್ಲವುದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ / ಅರಿತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ
ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ,
ಅವನೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾ
ಇರುವ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳೂ
ಅವನಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಅವನು ಸರ್ವಶಕ್ತ ಎಂದೂ ಈ ಸೃಷ್ಟಿ
ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು
ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆರಂಭ.

ತಪಸ್ಸಿನ ಬಳಿಕ ಅಂತರ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಂತ್ರ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ. ಆ ಮಂತ್ರದ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಬ್ರಹ್ಮವು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಮಯವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ (ಆಲೋಚನೆ = ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ) ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಅದು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಸ ತಪೋಽತಪ್ಯತ.

ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಮಯಂ ತಪಃ

ನಿಗೂಢವಾದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ನಾಮರೂಪಗಳನ್ನು ಅಮನಸ್ಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿತು. (ಜ್ಞಾನಮಯವಾಗಿ) ಬೀಜದೊಳಗೆ ಆಲದ ಮರವಿರುವಂತೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದುದು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಿದ್ದಿತು.

[illegible]

I ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವ್ಯಾಕೃತ (ಅಜ / ಪ್ರಕೃತಿ / ಅವ್ಯಕ್ತ / ಅಕ್ಷರ) ಎನ್ನುವ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿರದೆ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. (ಬೀಜ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಆಲದ ಮರ ಅಡಗಿರುವಂತೆ) ಅನಂತರ ಅದು ಸತ್ ಆಯಿತು. ಇದರಿಂದ ವಿಚಿತ್ರ ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ವನವು ಅಸಿಶಿಕೊಳ್ಳದ ಬೀಜದಂತೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವುದು ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದಿರುವುದು ಅವ್ಯಾಕೃತ

II ಅನ್ನಾತ್ ಪ್ರಾಣಃ.

ಈ ಪ್ರಾಣವೆಂದರೆ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂಬ ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಣನು. ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಲಿಂಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲವೂ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹವು ಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನು ಇವನೇ, — ಸಮಷ್ಟಿಯ

ಇರುವಾಗ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.
ಅವನ ಅಂಶಗಳೇ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳೆಲ್ಲಾ
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಾಗಿ ಇವೆ.
ಸ್ಥೂಲ - ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಗಳು ಪರಸ್ಪರ
ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ = ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅನ್ನಾದ
ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ದೇಹ
ವನ್ನು ಜೀವವು ತೊರೆದಾಗ ಅದನ್ನು
ಅನ್ನವೆಂದು ತಿನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವ
ವಾಗಿ ಅತ್ತ ಅನ್ನಾದ. ಅನ್ನವೆಂದರೆ
ಕ್ಷೇತ್ರವು ಎಂಬ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಪ್ರಸಾದ.
ಅನ್ನಾದ = ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಣ = ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ
ಹನಿವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೆಗಳೆಂಬ ಅಂಗಗಳಿವೆ.
ಅಂಗಶರೀರ ಉಳ್ಳದರೂ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ
ದೇಹ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಲಾದ
ವಿವರಗಳನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು

III ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಣನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ
ವಾದ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿತು.
ಪ್ರಾಣಾತ್ ಮನಃ
ಇದು ಸಮಷ್ಟಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು, ವ್ಯಕ್ತಿ
ಯ ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ
ಮನಸ್ಸುಗಳ ಒಂದು ಮುದ್ದೆಯಂತೆ ಇದು,
ಸಮಷ್ಟಿ ಸ್ವರೂಪದ್ದು. ಅದೇ ಅಂತಃಕರಣ
ತತ್ತ್ವ, ಸಂಕಲ್ಪ-ವಿಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡು
ವಂತಹುದು. ಶ್ರದ್ಧಾ ಎಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು
ಇದು ಇಚ್ಛಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು.
ಪರಮಾತ್ಮ → ಅನ್ನ → ಪ್ರಾಣ → ಮನಸ್
ಇವಿಷ್ಟೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತತ್ತ್ವಗಳು, ಇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲ

IV ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು
ಅವು biological ಅಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ
ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಎಂದಿದೆ.

(7) ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ - ಹೊರಗೆ - ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಮನಸ್ಸ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಆಕಾಶವು ಜನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಹೊರಗಿನ ಅಪಂಚೀಕೃತ = ಶುದ್ಧವಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಇಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭ

ಆ ಪೈಕಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಬಂದದ್ದು ಆಕಾಶವೆಂಬ ತನ್ಮಾತ್ರ. ಅದು ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲವಾದರೂ ಆ ಶಬ್ದವು ಅದರ ಲಕ್ಷಣವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಅಧಿಕ ಗುಣ ಸೇರಿ ಅವು ಸ್ಥೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ ವಾಯುವಿಗೆ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶಗಳು ಲಕ್ಷಣ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪಗಳವೆ. ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸಗಳು. ಪೃಥಿವಿಗೆ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ ಹಾಗೂ ಗಂಧಗಳೂ ಸೇರಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಥೂಲರೂಪವಾಗಿದೆ

ಈ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿವೆ, ಅಪಂಚೀಕೃತವಾಗಿವೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ಮೂಲತಃ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಿ (ಅವ್ಯಕ್ತ)
ಸೃಷ್ಟಿ ಬೀಜಗಳು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ

(2) ತಂತುಪಥವಾಗಿಯೂ ಅವಿಯೋಗಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ
ಪಂಚಭೂತಗಳು ಈಗ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತಿಂಬಂಕ್ಷೇತ್ರ
ವಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣವಾಗದನೆಯೇ ಭೂಮಿ
ಸಪ್ತ ಲೋಕಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು.
ಸಪ್ತ ಲೋಕಗಳ ಪೈಕಿ ಸತ್ಯ ಲೋಕವು
ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಪರಮವು ಆದದ್ದು.
ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗ: ಭೂಮಿ ಲೋಕ
ಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವು.
ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದೊಳಗಿರುವುದು ಭೂಲೋಕ
ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ್ಷ (space or Sky) ವು
ಭುವರ್ ಲೋಕ. ಅಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ, ವಾಯು
(ಅನಿಲಗಳು) ಇರುವವು.
ಅವಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನದು ಸ್ವರ್ ಲೋಕ.
ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ not higher in altitude

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನದು ಇಂದ್ರನ ಲೋಕ
ಪಾಲಕರಿರುವ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ
ಪುರುಷರಿರುವ ಮಹತ್ತೆ.

ಮರುತ್ರ ಸಾ ಮೇಲಿರುವುದು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ
2 ಕೆಂಡುನಾದ ಪುರುಷನ ಜನ ಲೋಕ.

~~ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ~~
ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ತೇಜೋ
ರೂಪದ ಲೋಕ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ಲೋಕ
ಕೈವಲ್ಯ = ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನೆನಿಸಿದ
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿರುವ
ಅನುಭವದು.

ವಿರಾಟ್ = ಪುರುಷ = ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷ ಎಂಬ
ಪ್ರಾಣಿಯು ಸದಸ್ಯಗಳು ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ್ಕ
ಕೋಟಿಬೆಳೆ ಪ್ರಧ ನರ್ಥಕ್ಕೆ (ಶಿವ, ನೀರು ಬೆಂಕಿ)

(3) <u>ಆಯಂತ</u> ಸಂಬಂಧ ಭೂತಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ವಿರಾಟ್ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಭೂತಗಳು ಶರೀರವು ಉದ್ಭವಿಸುವ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಜ್ಞತೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಸ್ಥೂಲವಾದ ಆತನಿಗೆ ತೇಜೋ ವೈಶ್ವಾನರನಾದ (ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಲ್ಲ) ಶರೀರವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದದ್ದನ್ನು ವಿರಾಟ್ = ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಕರೆಸಲಾಗಿದೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು, ಭೂತಗಳು ಲೋಕಗಳು, ವೇದಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮತ್ತು -ಕೆ ವರ್ಗಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಪುರುಷನೆಂದರೆ ಆತ್ಮನೇ. ಅದ್ವೈತರೆ, ಅದ್ವಿತೀಯ, ಏಕಂ ಎನ್ನಿಸಿದ ಇವನನ್ನೇ ಪುರಾಣಗಳು (Monism ನ) ವಿಷ್ಣು, ನಾರಾಯಣ, ಈಶ್ವರ ಶಿವ-ಶಂಕರ-ಪರಮೇಶ್ವರ, ಹೆಂಬಾಕೆ-ಮಹಾ ಗಣಪತಿ, ಶಕ್ತಿ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣಿಸಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಚಕಗಳು, ಪೂಜೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.
ಇವಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನವನಾದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ,

ಹಿಂದು ಪ್ರಕೃತಿ, ಆತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮ ರು
ಸಾಮರಸ್ಯತೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದ ಪೂಜೆಗೆ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ
ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಗ್ರಹ - ಶಿವ - ಲಿಂಗ -
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಗಳು ಮುಂತಾದವು: ಶ್ರೀಚಕ್ರ
ತೇಜೋಮಯವಾದ ಸಾಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ಆಕಾರದ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವರು.

ವಿನಾಯಕ ಪುರುಷನು, ತನಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ:
ಮಾಡಿದ, ತನ್ನ ತೇಜೋಮಯವಾದ
ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೇ ಈ
ಸೃಷ್ಟಿ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ
ಇವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನು, ಪ್ರಾಣದಿಂದ
ವಾಯುವು .. ಹೀಗೆ ಬಂದಿವೆ.
ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪನಾದ ವಿನಾಯಕ ಪುರುಷನು
ಮನೋಮಯವಾದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದಲೇ
ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು, ತೇಜೋಮಯವಾದ
ಅಧಿಕಾರಿ (ದೇವತಾ) ಪುರುಷರನ್ನು

ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.

(4) ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ವಿರಾಟ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಈ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಸ್ಯ, ಔಷಧಿ, ವನಸ್ಪತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಅನ್ನವುಂಟಾಯಿತು.

స్త్రీల యొక్క స్థితి.

హిందువ స్త్రీలను అంత్యదశల (ప్రాచీన కాలమున) [illegible] జీవితములు తమ [illegible] గలిగిన అధికారులుగానున్నారు. వీరు [illegible] సమాజక్కు ఒక [illegible] [illegible] ఒక [illegible] [illegible] [illegible] (ధాతువాని / [illegible]) [illegible] [illegible] / [illegible] / మానవ జీవితాని [illegible].

ఈ [illegible] మొదల మానవ సంస్కృతి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. అందువల్ల [illegible] [illegible] [illegible] దేశక్కె [illegible] [illegible] స్త్రీ [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible].

ವಿಶಾಲ ರೂಪದ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ
ಸಂಕೇತ: ಪ್ರತಿ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಅವು ಇರ
ಬೇಕೆಂಬುದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ.
ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲೂ ಪಂಚ
ಭೂತಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಅಹಂಕಾರ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮನು
ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ
ತೋರಿಸಿಕೊಂಡನು; ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ಎಲ್ಲಾ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡನು; ಅಂಶಾಂಶ
ದೇವತೆಗಳು ಈ ದೇಹದ ಅಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು (Solar
system's movements are visible
in an atom here also; what
holds good for the whole system
does so in an individual unit
also)
ಅಂತೆ ಪ್ರತಿ ಮಾನವ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಪಂಚ
ಭೂತಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಹಿರಣ್ಯ-
ಗರ್ಭನು, ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನು ಹಾಗೂ
ಪರಮಾತ್ಮ — ಎಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ

ನೆಲೆಸಿವೆ. ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತ ಸಹಿತ ಕ್ರಿಯೆ;
ಇಂದ್ರನ ವರ್ಷ ಬಲದ ಕ್ರಿಯೆ:
ಯಂತ್ರದ ಯಂತ್ರಗಳು ಇದನ್ನೇ
ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ.

ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಂತರಂಗ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಂತರಂಗ ದೇವತೆ
ಗಳು ಅವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಇವರು ಅಂತರಂಗ 'ಜೀವ'ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ
ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ
ವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಕೂಲವನ್ನೂ ಅಂತರಂಗ
ಕರ್ಮಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗುಣವು, ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸುವುದು,
ಕಿವಿ ಕೇಳುವುದು — ಇವನ್ನು ಅಂತರ
ದೇವತೆಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ
ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು
ಈ ಅಂತರಂಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು
ಬೆಳೆಸುವರು.
ದೇ

ದೇವತಾಕಾರ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ
ಅಧಿದೇವತೆಗಳ ತೃಪ್ತಿಕರಣ ಕ್ರಿಯೆ
ಗಳು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದುರ್ಬಲತೆಗೆ
ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಇಂದ್ರನ ಆರಾಧನೆ,
ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾದರೆ ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರ
ಇತ್ಯಾದಿ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣ
ಗಳೆರಡೂ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ
ಹಾಗೂ ಭಾವನೆಗಳು ಸಂಚಿತವಾಗು
ತ್ತವೆ. (ಅತ್ಯಂತ ~~[illegible]~~ ಮೇಲಿನ
ಮಾಡಲಾಗದು ಎನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕೆ)
ಅವು ಇದ್ದ ಕೋಶಗಳ
impression ಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ
ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮಾನಸಿಕ
ಬಿಂದರು ಅದೇ.
ಒಂದು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ-
ದ್ದಕ್ಕೆ (ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ಮ) ಅದರ
ವಾಸನೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ-
ಅದನ್ನು ತೆಗೆದ ನಂತರವೂ

ಇದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇದರ ಗಂಧವು
ಬಳ್ಳಿಂತಯುವಂತೆ ಈ 'ವಾಸನೆ'
ಹುಬ್ಬಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಂದರೆ
ಹಾಲಿಗೆ ಇದರ ವಾಸನೆಯು ದೇಹಕ್ಕೆ
ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋವು
ಮಾತೆಯ ಕೆಚ್ಚಲು ಹಾಲು
ನಲ್ಲಿ ಬೆಳವ / ಆಹಾರ ಕ್ಕೆ
ಅಂಟಿ ಕೊಂಡು ಬಂದುದು ದು

ಕೆಚ್ಚಲು ಬಂತೆಂದರೆ ವಾಸನೆಯಿಂದಲೇ
ಹುಟ್ಟಿದ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದುದು
ಇದರ ಆದು ಸ್ವಲಕ್ಷಣವಾದದ್ದಲ್ಲಿ,
ಅವನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಂದಾ ಜೀವವನ್ನು
ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು.
Breed or hereditary qualities
ಎಂದು ಬರುವುದರ ಪ್ರಕೃತಿ ಇದ್ದರೂ ಈ
ವಾಸನೆಯು ದುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವ-
ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವು.

ಮಾನವನಂತು ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಡದು;
ಕರ್ಮಫಲವು ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಭವಗಳು
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ, ಆ
ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಜ್ಞಾನವು
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೊದಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವನು ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಿತ ಆದದ್ದರ ಪೈಕಿ
ಕೆಲವು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ (ವಿಶೀರ್ಣಗೊಂಡ
ನಂತರ) ಬೆಳೆದು / ಪರಿಪಕ್ವ-
ವಾಗುತ್ತವೆ.
ಇನ್ನು ಕೆಲವು — ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯಿಂದ,
ತೀವ್ರತಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದವು, —
ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಫಲವತ್ತಾಗುತ್ತವೆ.

ಯಾವ್ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರತಿ ಯಾರು
ಯಾವಾಗ ಫಲ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರಿಗೆ
ಯಾವಾಗ ಅವಕಾಶ ಒದಗುವುದು ಹೇಗೆ
ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ,

ಜೀವವು ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ
— ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ —
ಜೀವವು ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ
ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಕಾರ
ಯಾವುದನ್ನು ಜೀವವು ಉತ್ಕಟವಾಗಿ
ಭಾವಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ
ಗತಿ ಲೋಕ / ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಆ ಜೀವ
ಹೋಗುತ್ತದೆ.
ಹಾಗೂ ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದರ
ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಸಹ ಸೇರಿಸಿ ಅಂಥಾ
ಪ್ರಾಣಿ ಶರೀರಗಳು ಆಗುವ ಕ್ರಮ
ದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಜನ್ಮದಿಂದ ಉನ್ನತ
ಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ
ಹೀಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಈ ಜನ್ಮದ ಜೀವಿತ
ದಲ್ಲಿ — ಅವನು ಈಗ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ — ಯಾವ ಸುಖ ದುಃಖ
ಗಳು ಒದಗುತ್ತದೆಯೋ ಅವುಗಳು ಪೂರ್ವ
ಆತನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ
~~ಕರ್ಮ~~ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು
ಜೀವನ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಸರಪಳಿ.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬ
[illegible]
[illegible]

ಹರ ಬೀಳ್ಕೆ   ಪ್ರಸಜನ್ಯ

ಮರಣಾನಂತರ ಅಂಗದ [illegible] ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವು ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ [illegible] ಗತಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು [illegible] ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೀವಾತ್ಮನು (ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ) ಮೇಲಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸುಖಾನುಭವದ ಭೋಗ ಶರೀರವನ್ನು (=ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ); ದುಃಖಾನುಭವದ ಯಾತನಾ ಶರೀರವನ್ನು (=ನರಕದಲ್ಲಿ) ಪಡೆದು ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಜನನ [illegible] ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು, ಇತರ [illegible] ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು.
ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಜೀವನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೇಳುವ [illegible] [illegible] / ಗತಿ [illegible]

ತಪ್ಪು ಬರುದು.
ಆಗ ಆ ಜೀವವು ಬದುಕ್ಕ ಹುತ್ತೆ -
ಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಆಗ ಅದು ಅಲೆಮಾರಿ
ಜೀವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅವಲಂಬ ಹೊರಬ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಸ್ವೀಕೃತಿ ಹಾಕ್ಕುವ ಬುದ್ಧಿ ಬೇಕಾಗುವುದು,
ಯೋಗ್ಯ (ಮಾನವ) ಪ್ರಗತಿ ಬೇರೆ
ವಸ್ತು ಅದು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಂಭವ
ಅತ್ಯಲ್ಪ.
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದುರ್ಲಭ
ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಅಥವಾ ಕರ್ಮ.
ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದು, ಅನುಭವಿಸುವುದು
- ಇದು ಹೊಸದಲ್ಲದುದು.
ನಾವು ಮಾಡಿದುದು, ಅನುಭವಿಸಿದುದು
ಏನೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ

ಇರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವು ಇಲ್ಲ
ಈ ನಮ್ಮ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ
ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ
ಮರಣ ಎಂದರೇನು ? ಬದಲಾವಣೆ.
ಒಂದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡ
ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾದರೆ, ಆ ಶರೀರ
ಜೀರ್ಣವಾದರೆ, ಅದನ್ನು ತೊರೆದು -
ಪಕ್ಷಿ ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರುವಂತೆ -
ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ
ಅದನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ?
ಹಳೆಯ ಉಡುಪು ಬಿಸಾಡಿ ಹೊಸತು ತೊಟ್ಟಂತೆ
ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು.
ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಾವೇ ಇಲ್ಲ,
ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನಿರಂತರತೆ ಎಂಬುದು
ಇಲ್ಲ

ಆಕಾಶ ಪ್ರಭೃತಿಯನ್ನು ಅನ್ನ (√ ಅದ್)
ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅವನೇ ಮೊದಲ
ಶರೀರಿಯಾದುದರಿಂದ. ಆ ಶರೀರಿಯಾದವನು
ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಆ ಶರೀರವೇ
ಅನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.
ಪ್ರಾಣವಾಯು ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಶರೀರವು ಇನ್ನೊಂದು (ಅನ್ನಮಯ)
ಶರೀರವನ್ನು ತಿಂದೇ ಜೀವನಾರಂಭ
ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜೀವಕ್ಕೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವ ಬಿಟ್ಟ ಶರೀರವೇ ಬೇಕು.
ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ~~ಅದು~~ ಅದು
ಅಭಿಮಾನಿಸುತ್ತ ಹೊಂದಿದ್ದ ದೇಹದಿಂದ
ಬಿಡಿಸಿ (ಕೊಂದು ಬಿಡಿಸಿ) ಆ (ಅನ್ನಮಯ)
ದೇಹವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದು
ಮಾತ್ರ ನಡೆಸಬೇಕು.
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವೊಂದು (=ಜೀವಾತ್ಮ) ತನ್ನನ್ನು
ಆವರಿಸಿದ ದೇಹವನ್ನು ತಾನು ಎಂದು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು (=ಭ್ರಮಿಸಿ) ಆ ದೇಹ
ವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ
ತೊರೆದ ಮೇಲೆ, ಆ ದೇಹವನ್ನೇ

ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮತಂತುವು ತಾನೇ
ಎಂದು ಅಭಿಮಾನದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲಬೇ(!)
ದೇಹವು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಇದೆಂಥ
ವಿಧಿವಿಧಾನ! ನಾಯಂ ಹಂತಿ ನ ಹನ್ಯತೇ
ಸ್ತ್ರೀನಿಂ ಭಾವಾಂತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ...
ಸೂಕ್ಷ್ಮತಂತುವಿಂದ ತಾನೆಂದು ಶ್ರೀಯುದ-
ಪ್ರಿಯಪ್ಪರು ಮಾತ್ರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಬಲ್ಲುದು
(ದೇವರು ಮೆಚ್ಚುವ ಪ್ರಸಾದವಾಗುವ ಹಾಗೆ)
ಹಾಗೆ ದೇಹ ಧಾರಣೆಗೆ ಹಿಂಸೆಯು ಅನಿವಾರ್ಯ
ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ
ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿರುವುದು.
ದೇಹಾಭಿಮಾನ ಬಿಡಬೇಕು; ಅಪ್ರಕಟಿತ
ರದ ಅಂತಿಕನಿತ ಜೀವದ ತಂತುವನ್ನು
ತಿಂದರೆ ನೋವು ತಿಳಿಯದಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಇಂತಹ ಕರ್ಮ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡರೆ ಏನೆಲ್ಲ ಅನಾಹುತ ಒದಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಎಚರಗಳಿದ್ದರೂ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ ಮರೆತು ಅವನ್ನ ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತ, ನಮ್ಮಿಂದ ಆದಷ್ಟಿಲ್ಲ ಅಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಎಂಬುದೇ ವೇದಾಂತದ ಸಂದೇಶ, ಉಪದೇಶ.

ಹೇಗೆ?

ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ದ್ವಿತೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆತ್ಮನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ವಿವೇಕವೆನ್ನುವುದು. (=ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು).

ಈ ವಿವೇಕವು ಬಂದರೆ ನೀವೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ

ಹೊರಜಗವೆಲ್ಲದ ಯಶಸ್ಸನ್ನಾಗಿ,
ತನ್ನ ನೈಜ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿಸಿ
ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೆಲೆ
ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ~~less~~
don't settle for anything
less ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಸ್ಟೀವ್ ಜ
ಎಚ್ಚರ ನೀಡಿದರು.
ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲದ ಯಶಸ್ಸು ಎಂಬುದಿದ್ದರೆ
ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ನಿಮ್ಮ
next station.
ನಾನೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿದಿನದ ಅದೇ
ಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸು ನಿಜತೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು
ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾರಣವಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನ
ಬದುಕಿನ ಕೊಡುವ ದ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶ. ಅದರಿಂದ
ಬದುಕಲೇ ಬೇಕು.
ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ
ವಿವರಗಳನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ(ಕ) ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಜಗತ್ಕಾರಣವನ್ನು pursue ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಧನ, ಆದರೆ ಈ ಜಗತ್ತೇ ನಮಗೆ provocative or indicative.

ಶಾಸ್ತ್ರವು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು / ಈ ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯವಾಗಿ (ನಿತ್ಯವಾಗಿ) ಇದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದು ಇದೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಅವರ ಭ್ರಾಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ.